

KOSMONOSKÝ zpravodaj

Informační list Kosmonos a Horních Stakor

prosinec 2023

Vánoční atmosféra ani letos nechyběla a nechybí na Černínském náměstí. Zachytil jí svým objektivem Miroslav Polach.

ČERNÍNSKÉ NÁMĚSTÍ VE VÁNOČNÍM HÁVU

Rozsvěcení vánočního stromu a Mikulášská nadílka. Tradiční dvě akce na Černínském náměstí v Kosmonosích nemohly ani letos chybět v předvánočním čase. Alespoň na pár minut jsme tak měli možnost se zastavit, potkat se s přáteli a známými a probrat třeba to, co se nám v letošním roce

podářilo a co je před námi v roce 2024.

Tradičně přítom nechyběl doprovodný program, možnost zakoupit si dárky s vánoční tematikou, projet se v kočáře a samozřejmě si pochutnat na něčem dobrém k jídlu nebo k pití. Včetně například svařeného vína, které k tomuto vánočnímu času

neodmyslitelně patří.

Při rozsvěcení vánočního stromu vystoupili žáci Základní školy, Mateřské školy a Mateřské školy Na kopečku. O hudební doprovod se postaralo Studio Art a vánoční cesta všechny zavedla na nádvoří kosmonoského zámku.

Při Mikulášské nadílce se

naskytl možnost projet se po městě kočárem, opět zahřály písničky v podání dětí Mateřské školy Kosmonosy, vystoupil dětský pěvecký sbor Jiříčky Minorky, vystoupili studenti Mezinárodní herecké konzervatoře Praha, na nejmenší čekala Čertovská školička a také Mikulášská nadílka. (pp)

SLOVO STAROSTY

Další rok je téměř za námi. A já bych Vám, milí Kosmonosáci, v tomto adventním čase znovu rád popřál. Ale nejdřív mi dovoluť osobní vzpomínku. Do Kosmonos jsem se přistěhoval v roce 1995, což považuji za zásadní a zlomový okamžik ve svém životě. Je to už skoro 30 let a já si nedovedu představit, že bych žil jinde. Když se Kosmonosy procházím a potkávám spoustu mladých lidí, kteří se sem přistěhovali, tak jim přeju, aby se jim tu líbilo stejně jako mně a toto město vzali za své. Přeji si, abyste se Vy všichni v Kosmonosích cítili bezpečně a žili tady rádi. Zároveň Vám přeji co nejvíc společných chvil s rodinou a blízkými – přáteli, kamarády, sousedy. A jsem rád, že si naše město vybuďovalo několik spo-

lečných setkávání, ať už je to Vítání jara, Den Kosmonos nebo teď v závěru roku rozsvěcení vánočního stromu, adventní trhy nebo Mikulášskou. Jsou to příležitosti, jak se vidět, dát si spolu třeba skleničku a jen tak si popovídat. Užijte si života, rodiny, svých dětí. Jsou to okamžiky, které Vám nikdo nevezme, ale zároveň už se nevrátí. Přeji Vám hodně zdraví, protože s ním je těsně spjatá kvalita Vašeho života a já Vám přeji, aby Váš život kvalitní byl. Byl plný zážitků, které Vás obohatí. Přeji Vám také lidi, kteří mají rádi Vás a Vy je. A moc si přeji, abych se s Vámi mohl vidat i v příštím roce. Hodně štěstí!

Váš starosta
PharmDr. Eduard Masarčík

PŘÁNÍ KOSMONOSÁKŮM

Všem Kosmonosákům přeji, abyste byli šťastní, zdraví a spokojení ve svých osobních životech. Zároveň Vám přeji, aby to enormní nepohodlí, které jste letos museli zažívat kvůli velkým dopravním stavbám, se Vám nadlouho vyhnulo. Zároveň jsme si na radnici dali slib, že našim velkým přáním je, aby se Vám tady dobře žilo, aby Kosmonosy byly stále lepším a lepším místem pro život. Máme za sebou docela plodný rok, kdy jsme dokončili spoustu věcí, které jsou vidět a které – doufáme – Vám zlepši komfort. Celá lokalita

Podzámecké je zrevitalizovaná, jsou tam nové inženýrské sítě, chodníky, po letech se konečně dala dohromady křižovatka U Šmaku a hlavně – od jara do podzimu slouží všem Kosmonosákům – a nejen jim – biotop. Ale je tu adventní čas, předvánoční období, kdy bychom se měli zastavit a vnímat tu nádhernou atmosféru očekávání. Pro mě jsou Vánoce jedním z nejhezčích období v roce – a totéž přeji i Vám, milí Kosmonosáci.

Místostarosta
JUDr. Ladislav Řípa

Uvnitř čtete

Rok očima starosty ... 2

Jarmark ve škole ... 3

Rok klavíristy

Miroslava

Sekery ... 4 - 5

Vánoce

v Psychiatrické

nemocnici ... 6

Ze života

Spolku Společně ... 7

Fotbalový podzim

Kosmonos ... 8

LETOŠNÍ ROK JE PŘÍSLIBEM DO BUDOUČNA, VĚŘÍ STAROSTA EDUARD MASARČÍK

Rok 2023 míří pomalu do finále. Z pohledu měřítka Kosmonos byl nadmíru úspěšný. S ohledem na to, co všechno se událo. Je proto na místě se ohlédnout a připomenout si to nejdůležitější. K bilančování jsme si pozvali starostu PhDr. Eduarda Masarčíka. Úvodní otázka mířila k tomu, jaký uplynulý rok pro město a také pro něj byl.

„Letošek byl vlastně příslibem do budoucna – v kontextu toho, co se tady všechno událo. Musím říct, že za posledních pár let se partě lidí, kteří jsou mými spolupracovníky, podařilo zdárně vykročit k tomu, abychom Kosmonosy změnili. Když jsem před lety vstupoval do komunální politiky, tak jsem si dal za cíl, aby se život ve městě změnil k lepšímu. Chtěl bych poděkovat všem voličům, že nám možnost to změ-

nit, dali a věřili nám. A pro mě to je známka, že to děláme dobře. Když komunální politik svoji práci dobře nedělá, tak mu voliči svůj hlas nedají. Účty, které na konci čtyřletého volebního období skládáme, by měly být takové, aby naše pokračování v úřadech bylo podepřeno činy, které jsme pro tu danou obec či město vykonali.“

Samozřejmě se setkáváte přímo s lidmi. Jaké máte odezvy?

„Já musím říct, že vždycky, když Kosmonosy procházím a mluvím s občany, tak musím říct, že rozhodnutí, abych tu pozici přijal, bylo správné. Náš tým na radnici je skvělý a táhneme za jeden provaz. A touto cestou bych chtěl všem poděkovat, protože naše spolupráce posouvá milníky vývoje a rozvoje našeho města.“

Můžete se konkrétně vrátit právě

k letošnímu roku? Co pro Kosmonosy přinesl?

„Letošní rok byl „stavařsky“ velmi úspěšný. Vezměme si úspěšné dokončení Podzámecké lokality, celá akce začala před pěti lety a dnes se v této oblasti, troufnu si říct, zvýšil komfort bydlení. To samé je rekonstrukce křižovatky U Šmaku – i tato stavba se plánovala několik let – a dnes je hotovo. V rozvoji města samozřejmě chceme pokračovat. Velmi konkrétních obrysů nabývá revitalizace zámeckého parku, chceme obnovit jeho krásu a měl by se stát velmi významnou městskou lokalitou k setkávání lidí, k nejrůznějším společenským a kulturním akcím i k volnočasovým aktivitám. Chceme obnovit i původní rybník, který byl ve spodní části tohoto areálu. Jsme teď ve finální fázi celého projektu a vedeme intenzivní jednání s Na-

dačním fondem Škoda Auto, který přislíbil finanční spoluúčast. Celá revitalizace – pokud vše půjde podle plánu – by měla trvat dva roky.“

Další věc, která je v plánu, se dotýká areálu SK Kosmonosy. Co se chystá?

„Plánujeme realizaci hřiště s umělým povrchem. Tím dojde k mnohem většímu využití tohoto sportovního areálu i v zimních měsících. To by znamenalo, že bychom nemuseli vynakládat finance za pronájem ploch v sousední Mladé Boleslavi. Nutno podotknout, že SK Kosmonosy a TJ Sokol Kosmonosy jsou největšími spolky na území města, které čítají zhruba 400 členů.“

Čím pro Vás osobně jsou Vánoce?

„Vánoce mají specifický ráz. Jsou časem, kdy lidé mají tendenci bilancovat a být vůči ostatním

smířliví. Opouštějí negativní emoce a vášně. Je škoda, že se to děje jen v předvánočním čase a o Vánocích. Já třeba patřím k těm lidem, kteří bilancují a vyvozují závěry z toho, co se nepodařilo. Snažím se spoustu věcí změnit tak, aby se ten další rok staly úspěšnými.“

Co u vás nesmí chybět na štědrovečerním stole?

„Kapr, kterého si musím vždycky sám ulovit. Samozřejmě nechybí salát, je tam 12 chodů – zkrátka má to tradici. Už jsem i děda, takže tím ty Vánoce dostávají úplně jiný rozměr a kouzlo, když vidím rozzářená očka svých vnoučátek. Setkáváme se jako rodina a pro mě je to hodně emotivní. Zároveň vzpomínám i na své blízké, kteří už s námi nejsou. A podle mě Vánoce propojují světy.“

PAVEL PETR

ZMĚNY V POPLATKU ZA ODPADY

Od ledna příštího roku je nově na území města Kosmonosy Obecně závaznou vyhláškou č.1/2023 zaveden tzv. poplatek za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci, jehož základem je hmotnost odpadu. Prakticky to znamená, že výše poplatku již nebude paušální, tedy pro všechny stejná, ale bude stanovena podle skutečné produkce – hmotnosti vyprodukovaného odpadu. Již od loňského roku se proto označují popelnice na směsný komunální odpad čipem. Díky němu je při každém výsypu popelnice zaevidována váha obsahu. Svozová vozidla jsou vybavena certifikovanou váhou. Popelnice se vlastně váží dvakrát. Jednou plná a podruhé prázdná, váha obsahu se tedy dopočítá rozdílem hodnot a je tedy jedno zda je popelnice kovová nebo plastová.

Sazba poplatku je stanovena ve výši 6 Kč za kilogram směsného

odpadu. Zároveň je stanovena úleva pro poplatníka, který je přihlášen k trvalému pobytu v obci Kosmonosy ve výši max. 90 Kč za 1 kalendářní měsíc. Maximální úleva na poplatek v případě, že má poplatník trvalý pobyt v obci celý rok, je tedy až 1080 Kč. To odpovídá produkci směsného komunálního odpadu ve výši 180 Kg za rok. Ten, kdo má trvalý pobyt ve městě celý rok a odpadu nemá víc než 180 kg tedy nezaplátí nic, za odpad nad touhou hranicí potom 6 Kč/kg. Hranice 180 kg není zvolena náhodně, ale odpovídá průměrné produkci směsného komunálního odpadu obyvatele města v roce 2022.

Novinkou je i to, že poplatek se bude vybírat zpětně, až po uplynutí rozhodného období. Poplatek za rok 2024 se bude vybírat v roce 2025. V roce 2024 se poplatek nevybírání (s výjimkou případných nedoplatků za předchozí období). Další změnou

je i to, že plátcem poplatku je vlastník nemovitosti, v případě bytových domů společenství vlastníků (pokud pro dům vzniklo) a v případě zahrádkářských osad jsou to Základní organizace zahrádkářských svazů T1-T7. Plátec je povinen vybrat poplatek od poplatníků.

Současně od 1. 1. 2024 nabývá účinnosti i vyhláška č.2/2023 o stanovení obecního systému odpadového hospodářství, která mimo jiné stanovuje požadavek na označení nádob RFID čipem. Neoznačené nádoby nebudou sváženy. Je tedy důležité zkontrolovat, že vaše nádoba je skutečně očipovaná. Čip je umístěn na spodní straně rámu popelnice a není na první pohled vidět. Očipovaná nádoba je ale zároveň označena dobře viditelnou nálepkou s čárovým kódem a adresou. V případě pochybností kontaktujte správní odbor. Čipy

fakticky nahradí roční známky, které se již nebudou používat.

Cílem nově zavedeného systému je zvýhodnit zodpovědné chování v produkci odpadů. Běžná domácnost, která odpady třídí, snadno dosáhne toho, že poplatek za odpady platit vůbec nebude. Naopak ten, komu není cizí nasypat do popelnice stavební suť nebo trávu ze zahrady bude platit hodně.

Snížení produkce směsných komunálních odpadů lze dosáhnout důsledným tříděním odpadů. Na území města jsou odděleně sbírány všechny zákonem stanovené složky komunálního odpadu: papír, plast, sklo, kovy, textil, jedlé oleje a tuhy navíc i gastroodpad a nápojové kartony. Stanoviště nádob jsou přílohou vyhlášky č.2/2023. Nebezpečné odpady a objemný odpad (v maximál-

ním množství 300 Kg/osobu) lze bezplatně odkládat na sběrném dvoře Sever v ulici 17. listopadu v Mladé Boleslavi. Nejvyšší hmotnostní podíl má ve směsném komunálním odpadu stále ještě biologicky rozložitelný odpad. Odděleně ho lze sbírat do hnědých popelnic, jejich svoz z domácností probíhá celý rok a je bezplatný.

V případě dotazů a nejasností kontaktujte správní odbor: telefonicky 326 719 068 nebo mailem odpady@oukosmonosy.cz. Na uvedeném emailu je možné i požádat o výsledky vážení letošního roku, které probíhá již od března a má pouze informativní charakter. Vyplývá z něj třeba, že průměrná váha 120 l popelnice je 9,2 kg, ale maximální hodnoty jsou i 70 kg.

Městský úřad Kosmonosy

FOTOGALERIE Z ČERNÍNSKÉHO NÁMĚSTÍ

Rádi vám také na této straně přiblížíme atmosféru, která vládla na Černínském náměstí. Svým objektivem ji zachytil Miroslav Polach.

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU VE STAKORÁCH

Také v Horních Stakorách mají svůj vánoční strom. A každoročně se při jeho rozsvěcení schází prakticky celá obec. Na akci se organizačně podílí Sbor dobrovolných hasičů a také Spolek aktivních matek. Pochopitelně nechyběl hudební doprovod v podání dívčí kapely Holky Tonk a samozřejmě nejrůznější pochutiny k jídlu a pití.

V mrazivém počasí přišel k dobru určitě svařák nebo také grog, griotka, pro děti nealko a také třeba klobása či párek v rohlíku. K tomu všemu se nabílelo to, co místní napekli a připravili.

Akce má už téměř desetiletou tradici. „Právě tím, že jsme něco napekli a připravili vlastně tradice rozsvěcení stromu v Horních Stakorách začala,“ připomněla Petruše Švestková ze Spolku aktivních matek. „Začínalo to také svařeným vínem. Letos jsme vše spojili s Mikulášskou besídkou, pochopitelně s příchodem Miku-

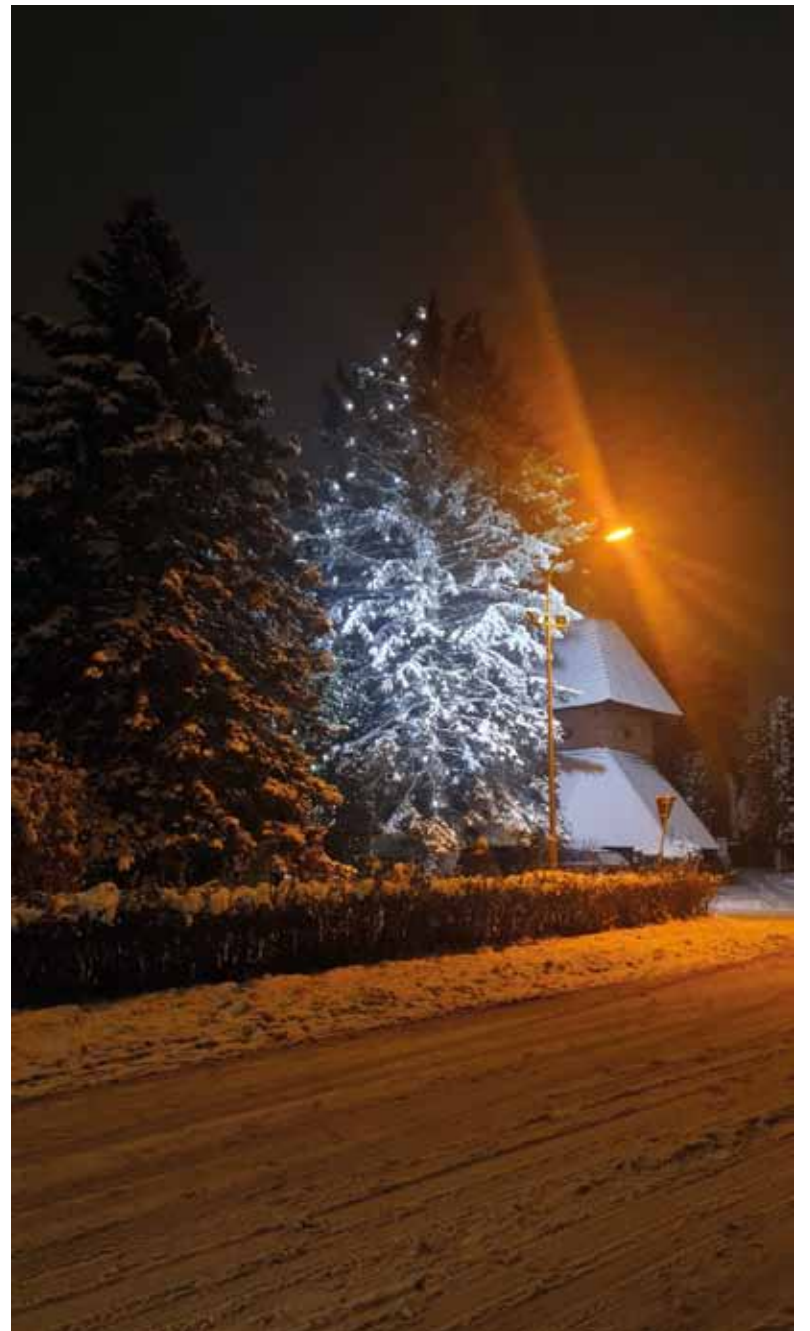
láše, andělů a čerta. Řekla bych, že se schází velká část vesnice. Jsou tu i lidé, kteří třeba celý rok nejsou vidět, teď si ale čas našli a přišli na rozsvěcení. To si opravdu myslím, že je akce, kde se všichni sejdem a společně si užíváme advent.“

Není to pochopitelně jediná akce, která se během roku v Horních Stakorách koná. K tradicím patří Maškarní bál, pálení čarodějnic, Dětský

den, Strašidelná stezka pro děti, Rozloučení s prázdninami, a to doplnila soutěž ve vaření guláše. Účast byla velká a všichni si ji moc užili. Podesáté se konala také Stakorská motorkářská jízda. Velitel Sboru dobrovolných hasičů Miroslav Rybář k ní říká: „Překvapil nás velký zájem, měli jsme připravených jen čtyřicet medailí, a tak jsme museli improvizovat. Opět to byla velice povedená akce. A nebyla zdaleka jediná. Hasiči se také měli k dílu. Sluší se zmínit sběr šrotu, čištění okolí rybníka, zásah při padání větví a stromů. Pálili se také prakticky druhé čarodějnice teď v listopadu. Úřad nám nařídil spálení toho, co se na místo navozilo. Spolupracujeme také pochopitelně se Spolkem aktivních matek. Všechno zkrátka pro obec a děti. Akorát, jak říkám, schází nám mladí hasiči. Ten, kdo by dokázal také přiložit ruku k dílu. Táhne nás to pár starších, šedesátníků. Je nás opravdu už pár. Nevím, jak to dopadne, až my nebudeme moct, jak to pak prostě půjde dál.“

A samotné Vánoce? Jak je Stakorstí prožívají? „Já si je neumím představit bez rodiny a přátel,“ říká Petruše Švestková. „Na druhou stranu mi Vánoce v poslední době přijdou jako hrozný shon a chaos. Myslí si, že se vytrácí ta pravá vánoční atmosféra. Nejvíce mě štve, že už na konci října jsou v obchodech Vánoce. Je to vzácný čas a měl by být krátký. Jinak mám ale Vánoce pochopitelně ráda právě kvůli tomu, že se setkávám s lidmi, kteří mi jsou blízcí.“

Miroslav Rybář to doplnil. „Samozřejmě nejdůležitější je rodina, mám dva krásné vnoučky, čtyři a šest let. S nimi je to úplně super. Ten snůh, co byl na rozsvěcení, ten by byl ideál-

ni i na Štědrý den. A přání? Abychom všichni byli zdraví.“

Letošním rokem to ale nekončí. V Horních Stakorách už mají plány na příští rok. Uskuteční se nejen tradiční a oblíbené akce. „Měli jsme i zájezd na muzikál. Co se mi ale nepodařilo zorganizovat, to byl zájezd na nějaké divadelní představení. Není jednoduché něco vybrat. Lístky se musí koupit dopředu. A přáním je vytáhnout na akce i starší lidi. Jako osadní výbor jsme měli schůzi v Loreti. Všichni jsme z toho byli nadšení a chtěli bychom nějakým způsobem

právě ty starší lidi oslovit – rodiče, maminky, babičky, tetičky. Aby byla možnost zajistit pro ně dopravu a dovést je tam. Aby si to zkrátka mohli také prohlédnout a tím rozšiřovat to pole naší působnosti.“

Ani hasiči nezůstanou stranou. „Chtěli bychom natřít naši zvonici. Máme z úřadu příslibenou barvu. A samozřejmě připravujeme tradiční akce pro obec,“ uzavřel vánoční povídání Miroslav Rybář.

PAVEL PETR,
FOTIL MGR. PETR BOUBÍN

ZE ŠKOLKY NA KOPEČKU

Mateřská škola Na kopečku se také výrazně zapojuje do vánočního dění na území města Kosmonos. „Předem bych ráda poděkovala za možnost zúčastnit se akcí v Kosmonosích, které se těší velké oblibě. Letošní rozsvěcení stromu se opravdu vydařilo a nás velmi těší, že jsme toho byli součástí,“ těší jednatelku Anetu Pechancovou. „Vánoční čas patří bezesporu mezi nejkouzelnější část v roce. Naší snahou tedy je, aby si tento čas děti u nás v Mateřské škole Na Kopečku s radostí užívaly. Ve školce vyrábíme, zdobíme, tančíme, zpíváme a učíme se o vánočních zvycích a pranostikách. Letošní čekání na Ježíška nám zprjemňuje pohádkově zimní počasí, tak chodíme na zahradu školky bobovat, koulovat se a stavět sněhuláky. Mikuláš, anděl a čertíci nás potčili svou návštěvou a

nechali si zazpívat několik vánočních koled a přednést říkanky. Uspořádali jsme si s rodiči vánoční dílničku, kde jsme společně s dětmi tvořili věnce. Zorganizovali jsme pro děti divadelní představení s vánoční pohádkou. Byli jsme si poslechnout Vánoční koncert u koníků v areálu Psychiatrické nemocnice, kde jsme si i společně zazpívali koledy. Pro koníky jsme předem nasbírali suché pečivo, jablíčka a mrkev. Zapojili jsme se také do Vánoční sbírky, kterou organizuje mladoboleslavská Klaudivanova nemocnice pro opuštěné lidi. Naši kamarádi si při keramické dílničce pro své rodiče vyrobili vánoční dárek, který předají na naší vánoční besídce, na kterou se už moc těšíme,“ vypočítala Aneta Pechancová a na závěr připojila přání: „Přejeme všem šťastné a veselé!“ (pp)

VÁNOCE V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Také Mateřská škola Kosmonosy v ulici Pionýrů žije vánočními svátky. „Připravujeme se na ně už od začátku listopadu,“ říká ředitelka Jana Křížková. „Vyrábíme, kreslíme, nacvičujeme nejen do programu na rozsvěcení vánočního stromu a Mikulášskou, ale taky do Lorety.“

Děti vyrábějí i vánoční věci pro seniory. Zdobí také prostory školky, mají vlastní Mikulášskou i vánoční besídku. „S nadsázkou můžu říct, že když skončí vánoční období, tak si s kolegyněmi docela oddychneme... (smích). Musím ale říct, že i my učitelky se na to nacvičování těšíme a děti to neuvěřitelně baví. A když jsou odměněné potleskem tady na náměstí, tak je to pro ně zážitek. Zkrátka předvánoční období je

obrovskou směsí práce a ve finále i obrovských emocí, když na vystoupení přijdou rodiče, prarodiče, a

všichni společně vytvářejí tu krásnou atmosféru,“ neopomněla dodat Jana Křížková. (pp)

RODINNÝ CHAOS NA ŠTĚDRÝ DEN BYCH NEVYMĚNIL ZA NIC NA SVĚTĚ, ŘÍKÁ KLAVÍRISTA MIROSLAV SEKERA

Když jdete po Kosmonosích, často potkáte běžce nebo cyklistu (podle toho, jaké je zrovna počasí), o kterém byste neřekli, že je klavírním virtuosem. Navíc, že hrál jako malý kluk malého Mozarta v Oscary ověřeném filmu Miloše Formana Amadeus. Že je velmi skromným držitelem jedné z prestižních Cen Anděl za klasickou hudbu, dvorním klavíristou současného amerického skladatele Josepha Summera nebo úspěšným pedagogem hudebních kurzů v Japonsku. V jeho pracovním diáři je jen velmi málo volných okének. O to víc jsme poctěni, že si pro nás Kosmonosák MIROSLAV SEKERA jedno okénko vyčlenil a my jsme s ním mohli do Kosmonoského zpravodaje udělat velký rozhovor.

Jaký jste měl letošní rok?

„Pro mě byl plný zajímavých projektů – v mém případě to ale nejsou jen koncerty – ať už v Česku nebo v zahraničí. Učím také na Hudební akademii múzických umění, takže i pedagogická činnost je součástí mé profese a je to moc příjemné. A musím zmínit i cesty do „mého“ Japonska, kam jezdím pravidelně. Ale i tam se rozrostla má profese o pedagogické působení a na hudební akademii v hlavní městě prefektury Išikawa v – Kanazawě – jsem vedl několik kurzů.“

Japonsko je pro vás asi srdeční záležitostí...

„Je a hodně. S mou profesí je spojená i láska k cestování. Ale je to pochopitelné, protože kdyby člověk nerad cestoval, tak hrát neustále na stejném místě by asi moc nešlo...“

(smích). Pokud člověk jede do Japonska jako host, tedy v mém případě jako umělec či pedagog, tak v té společnosti má určitou pozici. A vlastně se neseťkáte s nějakým problémem. Japonci obecně neradi ukazují nějaká svá osobní selhání nebo problémy, ty si nechávají pro sebe a vy máte pocit, že všechno perfektně funguje a nic vás nerozčílí. Japonci mají úplně jinou mentalitu než my. Když je třeba dopravní značka s omezenou rychlostí 40 mil, tak 99 procent Japonců jede 35. U nás je to samozřejmě naopak. Nebo když vám manažer připraví itinerář vašeho pobytu a práce, tak se můžete na sto procent spolehnout, že to tak opravdu bude. A když konkrétně mluvíme o Japonsku, tak jsou to

nejen nádherné scenérie, perfektní organizace, ale hlavně jídlo. To je ráj. Co se týče čerstvých potravin, ryb právě vytažených z moře, zeleniny atd. Je někdy až s podivem, co všechno Japonci sní... (smích).“

A když přijedete zpátky domů, chodíte do japonských restaurací?

„Někdy ano, jsou tady samozřejmě i skvělé japonské restaurace, ale rozdíl je v tom, že v Japonsku opravdu jíte to, co před pár desítkami minut vytáhli z moře.“

Kolují legendy o japonském publiku. Jsou opravdu tak vřelí?

„Japonci milují západní kulturu a váží si kontaktu s ní. Konkrétně velmi milují naši hudbu. Mají ohromnou síť koncertních sálů, festivalů, hudebních kurzů pro své studenty a dělají všechno pro to, aby si mohli tu naši kulturu osvojit, pochopit a interpretovat.“

Před pár lety v rozhovoru právě pro Kosmonoský zpravodaj jste zmiňoval jízdu Šinkanzenem, co letos?

„Letos jsem s ním nejel, ale povědla se mi jiná věc. Manažer hudebních kurzů mě vezl autem na letiště, abych stihl ranní let do Kanazawy, kde jsem už odpoledne vyučoval. A říkal, že pojedeme tak dvě hodiny před odletem, že to stačí. Ale ještě půl hodiny před odletem jsme stále nebyli na letišti, a to už jsem byl hodně nervózní. On mě ovšem stále uklidňoval, že je vše v naprostém pořádku...Přijeli jsme asi 15 minut před odletem, já s velkými kufry přijdu do odbavovací haly a tam byla před přepážkou asi osmdesátimetrová fronta na ten můj let. A manažer s úsměvem na rtech stále uklidňoval, že je to v pořádku, že letadlo počká, že jsou prázdniny a hodně lidí a aerolinky s tím počítají. Do letadla jsem nastoupil jako poslední, asi pět minut poté, co už jsme dávno měli být ve vzduchu...ale znovu přiznávám, že to byl poměrně velký stres. Vlastně i v tom kontextu, jak mají Japonci všechno do minuty naplánované a zpoždění pro ně neexistují... (smích).“

Počítal jste, kolik času přibližně strávíte v dopravních prostředcích – vede letadlo?

„Kupodivu ne. Pro mě je to auto.

Bydlím v Kosmonosích, učím v Praze, takže D10 je mou věrnou společnicí.“

Kam jste ještě letos v zahraničí zavítal a co Vás čeká příští rok?

„Teď naposledy jsem byl v Polsku, často létám do USA, konkrétně do Bostonu, ale letos jsem tam nebyl, nicméně v příštím roce mě čeká Kanada. Tam jsem ještě nikdy nehrál a moc se na to těším. Budu hrát společně s fantastickou houslistkou Olgou Šroubkovou, vítězkou Pražského jara. Teď žije v Mexico City a sejdeme se v Kanadě. A příští rok bude mimořádně nabitý, protože je to Rok české hudby – připomeneme si takové „dvouvýročí“ Bedřicha Smetany. On se narodil v roce 1824

stanze Mozartovi, a já jsem k tomu hrál Mozartovy skladby. Bylo velmi zajímavé vnímat, o čem si ti dva psali, jaké problémy řešili, třeba i to, jestli ten dopis, který psala Constanze, zastihne Mozarta ve Vídni nebo jestli už ho má poslat do Drážďan. Je z nich také cítit láska, vzájemná úcta... Projekt Rok na 4 doby samozřejmě bude pokračovat i příští rok, chystáme v březnu velký koncert v Muzeu Škoda Auto, bude to symfonický orchestr pod taktovkou skvělého Radka Baboráka a neméně skvělých sólistů.“

Podle čeho si projekty a náměty vybíráte? Jak je složité třeba přesvědčit jazzmana Laca Décziho, aby přijel a zahrál v Leteckém muzeu v Mladé Boleslavi? (Laco Déczi, americký jazzový trumpetista, hudební skladatel a malíř slovenského původu – pozn.red.)

„Tady to vlastně ani složité nebylo. On byl v té době na turné po České republice, téměř co den, to koncert, a Mladá Boleslav se mu na té cestě „hodila“. A mluvím z vlastní zkušenosti – muzikant je šťastný na pódiu. A Laco není výjimka. A když jsme ho oslovili, tak ten koncert mu „zapadl“ do jeho programu. Co se týče ostatních projektů, tak se snažíme být pestří, hledat nejen zajímavé muzikanty, ale i zajímavá místa. Což se čtenáři – posluchači – diváci mohli přesvědčit, že koncerty nejsou stále na stejném místě a hledáme místa, která nejsou až tak tradiční. To samé je výběr umělců – máme tady komorní řadu reprezentovanou uskupením Trio Bohémo, které úspěšně vystoupilo na podzim v Zrcadlovém sále kosmonoského zámku. Laco Déczi reprezentoval

a zemřel 1884. Takže koncerty a festivaly – nejen u nás, ale i ve světě – budou zaměřeny právě na českou hudbu, potažmo skladby Bedřicha Smetany. „

A jaké projekty máte za sebou tady v České republice?

„Společně s mou ženou Lenkou a naší kamarádkou Ivou Benešovou máme projekt Rok na 4 doby, se kterým jsme – možná si čtenáři vzpomenu – zavítali do Kosmonos. Jsou to čtyři koncerty do roka, ale příští rok bychom rádi přidali dva koncerty navíc. V Mladé Boleslavi jsem zcela nedávno vystupoval v Městském divadle s Ondřejem Brouskem, kdy Ondra četl Mozartovy dopisy jeho ženě Constanze a dopisy Con-

jazzovou sekci, stejně jako držitelka Anděla, skvělá klavíristka Nikol Bóková, pak bychom mohli jmenovat velkou sekci reprezentovanou symfonickým tělesem a líbí se nám i spolupráce s divadlem. V Mladé Boleslavi je fantastické Městské divadlo s úžasnými herci, kde jsme dvakrát uvedli melodram a letos jsme se rozhodli pro slovo a hudbu – a o tom jsem už mluvil, byly to ty Mozartovské dopisy.“

Jak už jsme několikrát zmínili, cyklus Rok na 4 doby se odehrává tady v nejbližším okolí. Jaké je to pro Vás hrát doma, v Kosmonosích před známými, kamarády atd.

„Určitě nemám trému a musím říct, že hrát „doma“ je velmi

příjemné. Jednak se nikam nemusím přesouvat, do sálu dojdou pěšky za 10 minut a hodně si to užívám. A hrát pro lidi, které osobně znám, je velký bonus. Řekl bych i takový dárek pro mě i pro ně.“

Dá se sumarizovat nějaký – dejme tomu – průměrný počet vystoupení za měsíc?

„Já si statistiky nedělám, někdy je hodně velký přetlak, jindy je těch vystoupení přiměřeně. Ale vzhledem k tomu, že jsem zapojený do mnoha projektů, nejen do Roku na 4 doby, tak ten počet vystoupení je spíš vyšší. Na druhou stranu je velmi důležité nastavit si jakýsi limit a snažit se ten počet koncertů nepřekročit, protože to v dlouhodobém horizontu hrozí vyhořením, přetažením, vyčerpáním. A při velkém počtu taky člověk není úplně schopen dávat do vystoupení potřebnou kvalitu, protože je zkrátka unavený. A tím může lehce ztratit po léta budované renomé.“

Koho máte na hlídání termínů – manažera, manželku, sám sebe?

„Snažím se hlídat si to sám. Ale protože jsem malinko nepořádný,

tak něco si zapíšu do telefonu, něco do papírového diáře...a problém je na světě... (smích).“

Byl jste hlavní postavou, která loni v červnu pomohla „přemluvit“ herečku Ivu Janžurovou, aby v Zrcadlovém sále vystoupila na besedě. Jste přítel, nechystáte nějaký společný projekt?

„Paní Iva je pravidelným návštěvníkem, čestným hostem našich letních klavírních kurzů na jihu Čech v Blatné. Stala se z toho taková krásná tradice – takže by se to dalo nazvat jakýmsi společným projektem. A unikátní je, že v té době je karlovarský Mezinárodní filmový festival, Iva se z něj vrací domů, ale nejede rovnou do Prahy, ale vezme to přes Blatnou, aby tam s námi mohla být. Samozřejmě, když je čas, tak moc rádi zajdeme na její představení, máme společně známé, zkrátka o sobě víme a to je na tom to krásné. Paní Iva je zkrátka obdivuhodná žena. Je to žena neuvěřitelně vitální, s fenomenální pamětí, je to legenda, a přitom si vůbec na nic nehraje. Ale většinou to tak je, že ti,

co jsou nějakým způsobem geniální a umí, si na nic nehrají a jsou sami sebou.“

Je jasné, že při spolupráci musí fungovat nějaká chemie. Podle čeho si vy vybíráte spolupracovníky – spoluhráče nebo preferujete sólové projekty?

„V současné době musí klavírista umět všechny disciplíny – komorní projekty, hraní s velkými symfonickými orchestry i sólové koncertování. Ale to samo osobě klavíristu neuživí. Pár takových sice ve světě je, ale povede se to málokomu. Mě osobně se líbí ta pestrost, která celou tu škálu koncertní spolupráce provází. Ono je to podobné, jako když hledáte životního partnera.“

Nejnovější spolupráci máte s houslovým virtuosem a pedagogem Ivanem Ženatým. Jak dlouho se znáte?

„Já jsem Ivana začal vnímat už jako dítě, on je o pár let starší. Několikrát hrál i v Benátkách nad Jizerou, odkud pocházím, a já jako malý kluk jsem si ho nechal podepsat na program – a mám ho stále schovaný. A tenkrát mě vůbec nenapadlo, že o x let později spolu budeme hrát. Teď jsme se dali dohromady přes našeho společného kamaráda, velkého milovníka hudby, pana profesora Cyrila Höschla, který nás propojil.“

Oba – tedy Vy a Ivan Ženatý – máte velmi nabitý diář, jak ladíte termíny na zkoušky před vystoupeními?

„Při stěžejním repertoáru, který máme takzvaně „v rukou“, nám na to stačí 2-3 zkoušky a můžeme jít před publikum. Možná někdo namítne, že bychom mohli jít na pódium i bez zkoušky, možná by to i šlo, ale všichni máme „stavovskou“ čest a ohrozit kvalitu vystoupení rozhodně nechceme.“

Před námi jsou Vánoce, jaké jsou pro Vás? Chcete být v adventním čase s rodinou, nikam nejedít, a nebo je to období, které je koncertně zahlcené?

„Advent je spíš dobou, kdy znějí koledy a stěžejní Rybova Česká mše vánoční, takže já těch koncertů mám spíš méně. Ale na druhou stranu jsou jiné projekty, natáčení, takže ten čas věnuji tomuto. Letos konkrétně se toho ale sešlo opravdu méně, tak mám osobní prostor si Advent užít se vším, co k tomu patří.“

Protože jste hudební rodina, zpíváte doma koledy?

„Jasně, zpíváme – jsme velká rodina, muzicírujeme a zpíváme. Má to skvělou atmosféru. Sice mají být Vánoce svátky klidu, ale když se u nás sejde tolik lidí, je to mazec a o klidu se vůbec nedá mluvit, ale je to tak láskyplné a nádherné, že člověk nechce, aby to skončilo. Ale je to tak, že já na klavír nehraju, tuhle roli převzal můj starší syn Miša, ten mladší Vojtěšek hraje na violoncello, ostatní zpívají a já točím rodinnou atmosféru... (smích).“

Zmínil jste natáčení hudby – letos jste se společně se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu a dirigentem Marko Ivanovičem stali držiteli Ceny Anděl v kategorii Klasika za album Mysterium času Miloslava Kabeláče, vydal jste i další, tentokrát se skladbami Bohuslava Martinů.

„Album s dílem Bohuslava Martinů vyšlo letos u Supraphonu a natočili jsme ho spolu s houslistou Josefem Špačkem. Z toho alba mám nesmírnou radost, protože my už jsme i během natáčení tušili, že se podaří, byla tam neuvěřitelná energie a atmosféra. A dokonce jsme teď dostali i pár krásných důkazů v podobě recenzí – třeba od BBC Music Magazine nebo od dalšího britského prestižního odborného hudebního

časopisu Gramophone.“

Při čem a jak relaxujete? Ono – i když tu práci milujete – je občas potřeba „vypnout“.

„Odpočinu si při sportu, konkrétně při jízdě na kole – v těchto zasněžených dnech bych to ale neriskoval... (smích). A běhám – to je hlavně z časových důvodů: je volná chvilka, nazývají běžecské boty, za hodinu jsem doma, nikam nemusím cestovat a ještě si krásně vyčistím hlavu.“

Člověk se neustále něco učí a často zažívá různá „poprvé“. Máte i Vy nějakou takovou zkušenost?

„Moje „poprvé“ se teď váže ke zkušenosti s organizací projektu Rok na 4 doby. A tady bych chtěl velmi srdečně a hluboce poděkovat kosmonoské radnici, která nám vytvořila naprosto luxusní podmínky pro celý cyklus a velké díky míří i do Městského divadla v Mladé Boleslavi, protože díky vstřícnosti obou subjektů mohou posluchači a diváci slyšet a vidět výjimečné věci. Poděkování v tomto směru patří také za spolupráci a dlouhodobou podporu Nadačnímu fondu Škoda Auto a také Škoda Muzeu v Mladé Boleslavi.“

PAVEL PETR

NÁVŠTĚVA PANA HRABĚTE DĚPOLDA CZERNINA V MUZEU

O první adventní neděli navštívil Muzeum v zámku pan hrabě Děpold Czernin, potomek slavného šlechtického rodu Czerninů, kteří vlastnili i Kosmonoský zámek, s manželkou Štěpánkou. Manželé si prohlédli expozici a vyslechli komentáře k jednotlivým úsekům dějin města a k různým exponátům. Zastavili se u podobizen předků Humprechta Jana Czernina, Heřmana Jakuba Czernina a Františka Josefa Czernina, kteří žili na kosmonoském zámku a zasloužili se o významný rozvoj Kosmonos a jeho okolí. Podobizny jsou nejnovějším přírůstkem našeho muzea. Pan Děpold se samozřejmě zapsal do návštěvní knihy muzea a připojil milý vzkaz. Návštěva pana Děpolda Czernina s manželkou v Kosmonosích však byla směřována hlavně do Lorety na akci první adventní neděle. Pan Děpold Czernin založil Spolek pro tradiční Vánoce „Náš Ježíšek“, který si klade za cíl proměnit roztráštěnou podobu adventu a Vánoc ve veřejném prostoru skrze jednoznačný symbol „Našeho Ježíška“ a navrátit kouzlo Vánoc s našim Ježíškem. Jako podobu českého Ježíška zvolil Pražské Jezulátko, světově neznámější českou sošku. Věříme, že jsme se s panem Děpoldem Czerninem a jeho ženou neviděli v Kosmonosích naposledy.

Milada Remešová,
Muzejní spolek Kosmonosy

POZVÁNKA DO STAKORSKÉHO MUzea

Muzejní spolek zve občany a přátele Kosmonos, Horních Stakor a okolí ve středu 27. 12. 2023 do muzea v Horních Stakorách. Komentované prohlídky budou ve 14.00, dále v 15.00 a v 16. 00. Přijďte se podívat na zajímavé exponáty. Určitě si zaslouží vaši pozornost.

Milada Remešová, Muzejní spolek Kosmonosy

VÁNOCE V PSYCHIATRICKÉ NEMOCNICI – KERAMICKÉ DÍLNY, ZDOBENÍ, ŘÍZKY I SALÁT

Vánoce a vůbec vánoční nebo novoroční svátky tráví také pacienti a zaměstnanci Psychiatrické nemocnice Kosmonosy. Vy-dali jsme se za nimi. Na tradiční prodejní výstavu výrobků, které pacienti připravují v terapeutických dílnách. Jak jsme se dozvěděli, na štědrovečerní tabuli nechybí vánoční klasika. Provázeli nás MUDr. Veronika Kotková, primářka oddělení K20 a MgA. Michal Segert, vedoucí pracovní terapie.

Vánoční výstava výrobků pacientů vyrobených v terapeutických dílnách má víc než dvacetiletou tradici. Tato akce tedy sahá opravdu hluboko a konala se i v covidové době. „Těžko se odhaduje, kolik pacientů se na celé akci podílí. Výrobky vznikají třeba delší dobu a podílí se na nich kolikrát i víc lidí. V mnoha případech tak nejde o práci čistě jednoho autora. Množství účastníků pacientů je tedy opravdu značné,“ vysvětlil Michal Segert. Stěžejní pro vánoční výstavu je pochopitelně keramika. Dále jsou v nabídce výrobky, které prezentují zaměření jednotlivých terapeutických dílen v Psychiatrické nemocnici. „Jsou to třeba výrobky, které kombinují práci se dřevem, textílem nebo plasty. Vánoční tematika je poměrně bohatá, ale my v podstatě kopírujeme chod jednotlivých ročních období a jejich tradiční svátky. To vlastně do značné míry určuje zacílení terapeutické práce jak v dlouhodobějším, tak v krátkodobém horizontu,“ doplnil Michal Segert. Zájem ze strany pacientů je pochopitelně také zručnost jednot-

livých pacientů. „Oni se totiž vzájemně obohacují a doplňují, protože každý umí něco. Zatím jsem nepotkal nikoho, kdo neumí nic. My jsme v mnoha případech jen koordinátoři a kooperátoři, co umí vytěžit jejich specifickou dovednost a podpořit je v ní.“

Kolik času pacienti právě dlanám pracovní terapie věnují, záleží jednak na jejich stavu a vlastním uvážení, za druhé na režimovém uzpůsobení jednotlivých oddělení. Samozřejmě také na jejich fyzických schopnostech. Jisté je jedno – kdo chce, tak si cestu najde. Zkrátka, kdo se chce realizovat, tak může být v těchto terapiích prakticky denně. O výsledky práce pacientů se pochopitelně nemalou měrou zajímají i jejich rodinní příslušníci anebo známí. A ten zájem je vlastně v průběhu celého roku, nejen při vánoční výstavě. „Když jsme mohli z kapacitních důvodů provozovat krámk, pacienti tam se svými blízkými chodili běžně a chlubil se, na čem se podíleli nebo co sami udělali, je to milá, přirozená angažovanost“ zmínil Michal Segert. Samotné terapie podle něj dávají možnost pacientům zapomenout na běžné starosti. Pokud v nemocnici nějaký čas jsou, berou akce Centrální terapie jako vlastní prezentaci. A finanční prostředky vybrané z těchto akcí? Jsou investovány zpátky do nákupu materiálu nebo vybavení terapeutických dílen.

Samotné Vánoce ovšem nejsou v kosmonoské psychiatrické nemocnici jen o dílnách a případných prodejních výstavách. „My se snažíme, a to nejen v předvánočním čase, pacienty zapojovat do všech činností, které souvisí s tradicemi a ročním obdobím. Jaro je spojené s Velikonoce, léto zase s jarmarky. A v čase adventu je v nemocnici hodně aktivit tematicky napojeno na příchod Vánoc, to je logické“ zapojila se do našeho povídání MUDr. Veronika Kotková. „Pracuje se jak v terapeutických dílnách na Centrální terapii, kam pacienti docházejí z jednotlivých oddělení, tak na odděleních, kde terapeuti pracují s hůře mobilními pacienty, i těmi, kteří zůstávají na lůžku. Prostě se snažíme zapojit úplně všechny, podle jejich aktuálních možností a stavu. Tvoří se také v rámci zahradní

terapie. Oblíbenými materiály jsou přírodní. Celý proces podkreslují zvuky hudby či libé vůně i povídání o Vánocích. Vracíme pacienty do přirozeného dění v našem životě. Společně prožíváme příchod Vánoc.

Součástí tradice je i zdobení stromků v areálu. Zdobíme stromky, které dostáváme darem, i ty volně rostoucí v našich parcích. Na tom s námi spolupracují naši tradiční přátelé. Jedním z nich je třída Kopretinek na pavilonu D kosmonoské mateřské školky pod vedením paní Malinové. Děti nám každý rok připravují dekorace a ozdoby přímo na naše stromčky. Do zdobení se ale nezapojují jen děti, s chutí zdobí řada našich pacientů. Každé oddělení může mít v areálu svůj stromek, který si společně samostatně nazdobí. A vidí to všichni, kdo do nemocnice přijdou nebo přijedou. Další akcí, kterou tu máme, je Vánoční zpívání u koní. I tato akce má dnes už téměř dvacetiletou tradici. Zpívání přichází děti ze základní školy Dalovice. Konkrétně žáci prvního stupně. Stranou nezůstávají ani školáci z kosmonoské základní školy. Asi padesát dětí si zapívá společně s pacienty. Letos poprvé se sešlo několik oddělení z jednoho pavilonu na společné besídce, kam jsou zváni i rodinní příslušníci. Takové setkání je pro pacienty nenásilnou formou sociálního kontaktu, kde mohou získat jistotu v navazování komunikace a upevnění mezilidských vztahů. Ozvala se nám letos paní Jana Kronusová ze ZŠ Kosmonosy a nabídla nám, že třetí a čtvrtí připraví dárceky z papíru pro pacienty, kteří zůstávají v nemocnici na Vánoce, anebo za nimi nemá kdo přijít.“

Začátek prosince je spojený s Mikulášskými besídkami. Ty připravuje přednostně personál, ale některá oddělení i tuto tradici dokážou uchopit jako terapeutickou příležitost a vnitřně si ji v rámci svého programu organizují s nasazením a nadšením dle dopředu. V rámci nadílky potom jednoznačně vedou sladkosti a k naší radosti i nemalý podíl ovoce. Psychiatrická nemocnice se také zapojuje do projektu Českého rozhlasu Ježíškova vnučata. Na vánoční svátky pak nemalé pacientů odjíždí na propustky domů. „Někteří stráví se svými blízkými jen část svátků. Z oddělení, která se zaměřují na resocializaci, mohou odcházet na celé Vánoce. Pokud nemohou odejít domů, kvůli zdravotnímu stavu, pak samozřejmě mohou přijít návštěvy za svými blízkými sem“ přiblížila MUDr. Veronika Kotková.

Samotné Vánoce v nemocnici se pak příliš neliší od těch, které jsou běžné ve většině rodin. Podávají se řízky i bramborový salát. Každé oddělení vlastně funguje jako taková malá komunita. Personál kromě obvyklé zdravotní péče organizuje a zajišťuje nejen výzdobu, ale i přípravu slavnostnější tabule, včetně drobností k obdarování. „Není to jen o pacientech, i pro nás jsou Vánoce časem, který si dokážeme užít. I pro personál nemocnice je takovým hezkým zahájením adventu právě prodejní výstava na Centrální terapii. To, že se tam sejdem,

popovídáme si, vidíme, co pacienti vytvořili, tak z toho vzniká hezký pocit. A pacienti mají radost, že jejich výrobky putují dál a dělají radost i jinde. A to je i přirozeným vyústěním, že si vyhodnotí, že jejich práce má význam,“ uzavřela vánoční povídání MUDr. Veronika Kotková a už má jasno, jaké akce se chys-

tají v příštím roce. Na jaře to bude Velikonoční výstava, na přelomu jara a léta Jezdecké hry, na podzim Dny pro duševní zdraví a mezi tím nejrůznější drobné akce. Třeba divadelní představení pro pacienty, koncerty dobrovolníků a spoustu dalších....

PAVEL PETR

SETKÁNÍ S KALKULÁTOREM NA ZÁMKU

Na 8. ledna 2024 jsme pro vás připravili zajímavé setkání. Do křesla pro hosta, v rámci cyklu Za zrcadlem, totiž usedne Kalkulátor. Tedy Jakub Kvášovský, kterého můžete znát jako lovce z populární televizní soutěže Na lovu. V civilní profesi je učitelem na základní škole ve Vrchlabí a v minulosti se zúčastnil řady televizních vědomostních soutěží. A o čem bude vyprávět? Určitě o tom, jak se stal právě lovcem, jak se na jednotlivé díly připravuje, a třeba i o tom, jak se navzájem hecují s moderátorem Ondřejem Sokolem. Samotný program nebude jen o mluveném slovu. O hudební doprovod se postarají bratři Sekerovi. Tak si nechte ujit možnost osobně se

potkat s jedním z nejchytřejších mužů v Čechách. (pp)

DVĚ POHÁDKY U MEDVÍDKŮ

Dvě pohádky, medvídci, Káťa, písničky, smích a dobrá nálada... tohle všechno na mě čekalo začátkem listopadu v MŠ Kosmonosy u medvídků. Škoda jen, že byla půlka třídy na jiné akci mimo školku. Viděla jsem nejen, co je nového ve třídě, ale i co všechno se medvídčata v poslední době naučila. Byl mi představen nový člen medvídků – dráček Tabaluga. Moc jsem si to užila a super bylo, že jsem se před svým odchodem potkala i s předškoláky a Míšou, kteří se zrovna vraceli z výletu! Tak zase příště ahooy, medvídčata.

Martina Melmuková,
Knihovna Kosmonosy

ŠKOLNÍ JARMARK NA JEDNIČKU

Bližící se Vánoce si v Kosmonosích neumíme představit bez jarmarku, který pořádá Základní škola. Nechyběl ani letos a poděkování patří všem, kteří se přišli podívat a tím podpořili školu. Poděkování patří pochopitelně všem těm, kteří se podíleli na přípravě i všem prodávajícím, kteří teplo domova vyměnili za mráz a stánek, a ještě přidali úsměvy. O tom všem jsme si povídali s paní učitelkou Mgr. Janou Hornychovou, která měla přípravu jarmarku na svých bedrech.

Jak dlouho jste letos připravovali jarmark?

„V podstatě, když skončil minulý ročník, tak jsme začali připravovat ten letošní. Zároveň promýšlíme, co by se dalo zlepšit, a vychytáváme detaily, které by mohly zaujmout.“

Co jste tedy nabídli letos?

„Letos bych vyzdvihla Peko, Nebe, Staročeskou světničku, živý Betlém a při vystoupení žáků klávesy, flétny, a vůbec představení tříd na nádvoří. A samozřejmě tu krásnou předvánoční atmosféru.“

Jako tradičně se jednalo zároveň o

prodejní akci. Co jste nabízeli?

„Nejen žáci vyrábějí různé věci s vánoční tematikou, ale zapojují se i rodiče, razíme spolupráci učitel-žák, učitel-rodina. Výrobků je vždycky velká spousta – je to od přírodních vazeb až po malé dekorativní předměty.“

Jak se děti těšily na jarmark? A co vy učitelé?

„Děti se těší – jednak pro to, že spousta z nich na jarmarku účinkuje a je to jejich velká zásluha, že ta vystoupení jsou skvělá, těší se i na to, že budou své výrobky prodávat. A my učitelé – pro nás je to velká práce s přípravami – určitě se všichni těšíme, ale na druhou stranu jsme i rádi, že je po jarmarku... (smích).“

Samotný program bývá stejný nebo se každý rok mění? Jak je to?

„Máme takový kmenový – stálý – program, a každý rok přidáme nějaký detail, který celé představení oživí. Letos jsme měli taneční vystoupení.“

Zaplňené nádvoří kosmonoského zámku svědčí o tom, že byl o jarmark opravdu velký zájem?

„Každý rok je obrovské množství lidí, jsou to rodiče, bývalí žáci, kteří se sem velice rádi vrací, chodí sem ale i lidé ze širokého okolí.“

Vý jste hlavní organizátorkou jarmarku. Máte s tím hodně starostí?

„Je to velká, celoškolní akce a bez obrovské spolupráce všech mých kolegů a hlavně žáků, by vůbec ne-

vznikla. Všem opravdu patří velké poděkování a uznání.“

V případě vašich žáků to ale není jen o jarmarku. Prý jste vystupovali i mimo školu. Je to tak?

„Na naší kosmonoské škole máme pěvecký sbor a poštětilo se nám vystoupit v Mnichově Hradišti s panem Vaňkem a bylo to skvělé. Vystoupení se velmi zdařilo a bylo to v rámci Adventu. Náš pěvecký sbor má teď před Vánoci napilno. Vystupovali jsme tady v Kosmonosích při rozsvěcení vánočního stromu, samozřejmě na našem jarmarku, zpívali jsme v Psychiatrické nemocnici a také v kosmonoské Loretě.“

**PAVEL PETR,
FOTIL MARTIN VESELÝ**

ZE ŽIVOTA SPOLKU SPOLEČNĚ SRDCEM

MIKULÁŠ V MULTIFUNKČNÍ TĚLOCVIČNĚ

Třetí prosincový den se šlo mnoho malých nebojsů v multifunkční tělocvičně v Kosmonosích, aby se setkali s Mikulášem, andělem a čerty. Jako první se objevili dva rozverní čertíci, kteří si s dětmi zatančili několik tanečků a zapojili i rodiče a prarodiče. Dále byla pro děti připravena soutěž ve skákání v čertovských pytlích. Protože jsme vyhlásili soutěž o nejhezčího čertíka, nikdo se nebál a hala byla čertíků plná. Zanedlouho se objevil anděl, který čertíka vyhnal a poslechl si od dětí několik krásných básniček a písniček. Najednou se halou rozezněl Mikulášův zvoneček a děti se vydaly Mikuláše najít. Když Mikuláš dorazil, každý měl možnost přiznat se ke svému zlobení a slíbit nápravu. Pro-

tože u nás v Kosmonosích jsou děti hodně, čerti nikoho neodnesli a každý dostal nadílku. Mnohokrát děkujeme Nezávislému divadlu za opakovanou spolupráci, městu Kosmonosy za umožnění využití jejich prostoru a samozřejmě všem účastníkům, pro které byla akce připravena. (až)

PRVNÍ ADVENTNÍ NEDĚLE V LORETĚ

Opět po roce jsme otevřeli brány Lorety v Kosmonosích v době adventu. K vidění je krásný vyřezávaný betlém z dílny pana Tomička, který nás každý rok potěší vyřezáním nových postav. 1. adventní neděle si pro nás připravily vystoupení děti z mateřské školy v Kosmonosích. Svíci na adventním věnci přijel rozsvítit vzácný a významný host pro naše město pan Děpold Czernin, který s sebou přivezl i smaltovaný znak Našeho Ježíška, jehož je patronem. Tento velký smalt s emblémem nám byl propůjčen a my mnohokrát děkujeme. Na malé děti také čeká Ježíškova schránka, do které mohou ukládat své dopisy a přání. Již nyní se těšíme na další adventní neděle. Přijďte společně s námi

strávit předvánoční čas.

Za spolek Společně srdcem Vám přejeme krásné a poklidné prožití Vánoc. Do nového roku pevně zdraví, štěstí, splněná přání a těšíme se na další společná setkávání na našich akcích v roce 2024.

(až)

PŘEDVÁNOČNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ

Rozhodli jsme se navázat na dřívější tradiční předvánočních setkání seniorů a uspořádali jsme obdobnou akci v prostorách školní jídelny. Po zahájení se slova ujal pan starosta PharmDr. Eduard Masarčík, který přijal naše pozvání, promluvil o budoucím rozvoji města a popřál seniorům krásné Vánoce. O předvánoční atmosféru se postarala zpěvačka Lucie Třešňáková, která zazpívala známé pohádkové a vánoční písně a koledy. Výborné občerstvení zajistily dámy ze Svazu žen, které připravily dokonalé chlebičky. V závěru posezení si každý mohl vybrat z dárečků, které pro tuto akci připravily děti z MŠ Kosmonosy. Děkujeme mnohokrát všem za velkou účast a budeme se těšit na další setkání. (až)

NOVOROČNÍ ČIŠTĚNÍ KNIHOVEN

3. ročník
Pro Ivanku

Chcete darovat knihu nebo hru? Ozvěte se nám na:
akceazabava@seznam.cz
nebo na messenger:
"Společně srdcem"

25. 1. 2024
15:00 - 18:00
Hasičárna Kosmonosy

Kluk z kostek

Keith Stuart

Zveme Vás na Listovani, které tu doposud nebylo...

21. 1. 2024 v 17:00
Hasičská Klubovna Kosmonosy
250 Kč
Vstupenky k zakoupení v Infocentru
Mladá Boleslav či na messengeru
Společně srdcem

13.1.2024

KARNEVAL PRO DĚTI
SOKOLOVNA KOSMONOSY

REZERVACE NA
AKCEAZABAVA@SEZNAM.CZ

www.spolecnesrdcem.cz
fcb.spolecnesrdcem

ODMĚNOU BYL ÚSPĚŠNÝ KONEC PODZIMU, POCHVALUJE SI KOUČ MICHAL MAŠEK

„*Tlak jsme se snažili nepřenášet na hráče a to se nám vyplatilo. Byli jsme odměněni úspěšným koncem podzimní části,*“ říká k fotbalové divizi jeden z kosmonoských trenérů Michal Mašek. Přiznává, že úvodních sedm kol bylo katastrofálních. Tým se prakticky rozpadl, kapku k tomu všemu přidal svým odchodem do Benátek nad Jizerou Tomáš Fabián. „*Měli jsme velkou fluktuaci hráčů a jsem rád, že jsme to zvládli.*“

Tým sice v jarní části divize čeká boj o záchranu, startovní pozice ale vypadá už daleko optimističtější. Tým musí pře zimu tvrdě pracovat, příprava bude náročná a dlouhá. Dá se čekat velký boj. „*Teď jsme ještě dotrénovávali do poloviny prosince a tím zakončili kalendářní rok. Pak čeká kluky skoro měsíc volna. V lednu se pak zapojíme do turnaje v Brandýse nad Labem, což pro nás představuje zhruba sedm zápasů. K tomu ještě tři, možná čtyři přípravné duely. Těch utkání budeme mít hodně, navíc s opravdu kvalitními soupeři. Pro přípravné období je to naprosto super. A samotná zimní příprava? Přiznám se, že my trenéři ji máme docela rádi, protože tréninků je víc. Dává to prostor zkoušet si věci, na které v plné sezóně není moc času,*“ zdůraznil Michal Mašek.

Tým vede společně s Milanem Pechancem a Danielem Jirešem. V případě kádrů si přeje, aby hráči, kteří dokončili podzim, v mužstvu zůstali. „*Samozřejmě by bylo příjemné, kdyby se objevily jedna až dvě posily. Ne ale za každou cenu. Kdyby to byl zkušený hráč, který bude ochotný „táhat“ ostatní hráče a motivovat je, tak se tomu nebráníme. A mladí hráči? Prostor dostanou ti, kteří tady jsou, a uvidíme, co bude. Ti kluci se přesvědčili ve druhé půli podzimu, že divizi hrát můžou a je jen na nich, jak k tomu přistoupí.*“

V případě hodnocení podzimu se trenérský štáb vlastně shoduje s prezidentem klubu Petrem Bernardem a kapitánem Michalem Maškem.

„*Začátek té soutěže byl smolný i na los – ta nejsilnější a silná mužstva jsme dostali na úplný začátek soutěže, a jak říkal Michal, byl to i rozpad kádrů. Ale paradoxně to možná bylo i to,*

co ty kluky nakoplo a smělilo. Na druhou stranu netvrdil bych úplně, že ty výkony týmu na začátku sezóny byly katastrofální, spíš jsme dojžděli na jakousi nezkušenost těch hráčů,“ přidal se k hodnocení Daniel Jireš.

Pro jaro má pak kosmonoský tým jasný cíl. „*Nebudeme si nic nalhávat. Sice jsme se v závěru podzimu posunuli blíže ke středu tabulky, ale priorita je úplně jasná – musíme se zachránit. Sestupovat mohou tři až čtyři týmy, záleží na tom, kdo bude opouštět ty vyšší soutěže nad námi. Jsou tam docela složité propočty. Já ale věřím, že se zachráníme, pokud budeme pracovat. Uprímně – po dvou sezónách, kdy jsme byli čtvrtí, nikdo nepředpokládal, že budeme hrát o záchranu,*“ připomněl Michal Mašek. Hráčům pak poděkoval za to, že se zvedli. Pochopili podle jeho slov, co se od nich chce, a pracovali pro tým.

Pozitivní jsou také výsledky rezervního týmu, tedy kosmonoského béčka. Mužstvu, které je nováčkem krajské I. A třídy, patří po podzimu čtvrtá příčka. Se ztrátou pouhých šesti bodů na vedoucí Úvaly. Béčko je tak pro všechny příjemným překvapením. „*Tady vidím obrovský kus práce mého kolegy Daniela Jireše. Ono ukoučovat ty pubertáky. Kterí mají „moře po kolena“, není vůbec snadné a každý to nedokáže. Ten začátek byl bombastický, ale soupeři už nás poznávají – a kluci se teď dostali do fáze, že si myslí, že to půjde samo – to ale potvrdí Dan. Ale kvalita tam je, protože trénují s divizními hráči a měli by to přenést – a zatím to přenášejí – do zápasů,*“ hodnotil Michal Mašek. Doplnil ho právě Daniel Jireš.

„*Za mě je to obrovské překvapení, co se týká postavení v tabulce. Ten začátek byl až snový, protože jsme s tím nepočítali. Uprímně, rozdíl mezi dvěma soutěžemi v kraji je obrovský, a tihle kluci tu soutěž potřebovali jako sůl. Oni teď poznávají, že ten zápas není úplně jednoduchý. Jak jsem říkal, začátek byl překvapivý, konec se trochu nepovedl. A přijde mi to, že je to takové uspokojení těch kluků, že to půjde samo. Ale pořád vidím obrovskou perspektivu týmu. Jsou tam kluci, kteří šanci, dostat se do áčka, mají. A je jen na nich, jak k tomu přistoupí,*“ vnímá realitu Daniel Jireš.

Trenéři kosmonoských fotbalistů – zleva Michal Mašek, Daniel Jireš a Milan Pechanec.

FOTBALOVÝ PODZIM OČIMA KAPITÁNA MICHALA MAŠKA

Rozpačitý úvod, v závěru ale tři výhry v řadě. Takovou bilancí se v divizi mohou pochlubit fotbalisté Kosmonos. S kapitánskou páskou je vedl MICHAL MAŠEK. Přiznává, že se i v době, kdy se mužstvu nedařilo, snažil být pozitivní. A věří, že mistrovské jaro už v kosmonoském podání bude výsledkově vydařenější, než právě podzimní část. Více v našem rozhovoru.

Jak byste tedy z pozice kapitána okomentoval podzimní část divize z pohledu kosmonoských fotbalistů?

„Rozdělil bych ho na dvě části, to určitě. Začátek byl v našem podání hodně špatný. I s ohledem na těžký los jsme předpokládali, že to vůbec nebude snadné. Naštěstí jsme se z toho ve druhé půlce podzimu dokázali dostat. Závěrečných pět podzimních zápasů už bylo v našem podání, alespoň podle mého názoru, super. Kdybychom na to na jaře navázali, a to si všichni přejeme, tak by to mohlo být ještě lepší a mohli bychom se umístit v první polovině tabulky.“

Co bylo impulsem ke zlepšeným výsledkům a také výkonům?

„Osobně si myslím, že posunutí Adama Pajera dozadu v sestavě. Najednou přišla jistota. My si umíme vytvořit šance. Dostávali jsme ale strašně moc gólů, navíc hloupých gólů. Právě na Adama se vzadu můžeme spolehnout. To byl ten zlomový moment.“

Z pozice kapitána – jak jste se snažil působit na tým? Burcoval jste spoluhráče? Co vlastně může kapitán udělat,

Kapitán fotbalistů Kosmonos Michal Mašek v souboji s obranou soupeře.

když se mužstvu nedaří?

„Musíte být pozitivní. Mluvit na spoluhráče jen pozitivně a nevzdávat to. Být příkladem – nejen v tréninku, ale i při zápasech. A v tréninku, když kluci vidí, že my – „mazáci“ – jedeme naplno, tak se přidají. A dostanou chuť vyhrávat. Zkrátka dát jim jistotu, že se nic neděje a že to zlomíme a budeme vyhrávat. A je super, že jsme se z té smůly dostali.“

Už jste to vlastně naznačil v jedné z odpovědí – závěr podzimu už byl podle představy? Jak jste si to zkrátka představovali?

„Základ je – a to není nic nového – nedostávat moc gólů, ale naopak je dávat. A jak už jsem říkal, my jsme schopní si ty šance vytvořit. Už dáváme takové góly, které nás na začátku sezóny

srážely na kolena. A ty poslední zápasy se nám opravdu povedly.“

Otázka, která na závěr musí padnout. Jaké cíle si mužstvo dává pro jaro?

„Základem pro jaro bude kvalitní zimní příprava. Ať máme něco do zásoby. Myslím si, že jsme opravdu dobří fotbalisté, o tom jsme se přesvědčili v dobrých výkonech v posledních zápasech a pokračovat v tom. Užít si to, hrát pro naše věrné fanoušky a dát co nejvíce gólů.“

Do fotbalového divizního jara pak fotbalisté Kosmonos vstoupí v sobotu 9. března na hřišti třetích Velkých Hamrů. O týden později, v sobotu 16. března, v úvodním jarním domácím duelu Kosmonosy vyzvou aktuálně druhý celek tabulky po podzimu – Benátky nad Jizerou.

PROJEKT UMĚLÉ TRÁVY DOSTAL ZELENOU ŘÍKÁ ŠÉF FOTBALISTŮ PETR BERNARD

Fotbalový podzim pro divizní tým SK Kosmonosy už dávno skončil. Po rozpačitém začátku a dlouhé šňůře bez bodů z toho nakonec třinácté místo tabulky skupiny C. O hodnocení dosavadního průběhu sezóny jsme požádali prezidenta klubu Petra Bernarda. Nebavili jsme se ale jen o výsledcích a výkonech. Zajímali nás také dlouho avizovaný projekt chystané výstavby hřiště s umělým povrchem. Ten dostal zelenou.

Tak jaký byl kosmonoský divizní fotbalový podzim? Jak už je naznačeno v úvodu, asi si zaslouží hodnocení rozdělené na dvě části ...

„Na tom začátku se nám nepodařilo dobře vstoupit do soutěže, ten los vůbec nebyl příznivý. Měli jsme tam týmy, které pomýšlejí na postup. Právě ten začátek nás trochu srazil do kolena, ale jsem velmi rád, že kluci to nevzdali. Je vidět, že duch týmu je velmi dobrý a začali jsme se zvedat. A troufnu si říct, že naši hráči na to mají a že můžeme hrát kolem desátého místa.“

Jak jste fotbalový podzim prožíval vy osobně? Přeci jen tým se dlouho pohyboval na sestupových příčkách?

„Musím se přiznat, že opravdu těžko. Po dvou ročních, kdy jsme skončili čtvrtí, to byl obrovský propad a šok pro všechny. Na druhou stranu jsme si s trenéry říkali, že nechceme a ani nemůžeme přenášet nervozitu na tým, protože jsme viděli, že ti klu-

ci mají poraženeckou náladu ve svých hlavách, že je to velmi trápí.“

Chystáte během zimní přestávky výraznou obměnu hráčského kádrů? Jak razantní bude zásah do kabiny?

„Bavili jsme se o tom s trenéry a s Milanem Pechancem. Naše filozofie je, razit cestu s mladými hráči, což se nám vyplácí. Nechceme dělat nějaké dramatické přestupy, spíš to bude formou nějakého lehkého doplnění a dál práce s mladými v kádru. Zimní příprava je dlouhá a já věřím, že kluci se posunou. Každý zápas pro ně je velkou školou, něco jim to dává a výkonnostně se posouvají.“

Pojďme k areálu – ten kosmonoský je opravdovou chloubou. Mnozí ho klubu závidí. A možná budou závidět ještě víc, až se podaří zrealizovat projekt hřiště s umělou trávou. Jak je

celá záležitost daleko?

„Město schválilo projekt výstavby umělé trávy, což pro nás samozřejmě představuje velkou prioritu. Týmů od mládeže po dospělé je tady opravdu hodně. Mít takové hřiště by pochopitelně pro nás bylo velkou výhodou. Práce by mohly začít v březnu, s dokončením se počítá v průběhu léta. Celá realizace by měla zabrat čtyři až pět měsíců. Předpokládaná investice se, včetně osvětlení, pohybuje kolem patnácti milionu korun.“

Co dalšího se v letošním roce podařilo?

„Tento rok jsme otevřeli nové, třetí travnaté hřiště, což si myslím, je pro město jako jsou Kosmonosy, naprosto skvělé. V současnosti tak máme tři fotbalová hřiště a jedno tréninkové. To je to hlavní, co se událo. Zmínil bych i nový vrt na vodu, který se podařilo zajistit, protože vody na závahu bylo málo. Pořídili jsme i záchranné nádrže, takže vody by mělo být dost. Město Kosmonosy také uvolní peníze na rekonstrukci kabin, takže během zimní přestávky zrekonstruujeme dvě kabiny a příští rok v tom budeme pokračovat. Ze spolupráce s městem jsem velmi nadšený. Myslím si, že by to takhle mělo fungovat všude. Ono je to i správná cesta k výchově mládeže ke sportu.“

STRÁNKU PŘIPRAVILI:
PAVEL PETR,
FOTO JAROSLAV HOFFMANN